

שיחות קודש

רצה

שח.

על דבר לשון הטמא "עברית" וע"ד "יום העצמאות" ו"חג העשור"*)

הנה בנוגע על דבר הלשון "עברית" צריכים אנו לבוא לכלל הסברה טובה. וקודם נרחיב הדיבור על דבר "יום העצמאות" כי תולים זה בזה וזה ממשיך לזה והעולם טועים בו והוא רעל איום ואסון נורא אשר בו נתפסים ונגררים אחר דעה זו אפי' הכתות הדתיים כמו האגודה כמו לדוגמא אחד מהכת הנ"ל נשא נאומו ע"ד המלחמה (בחורף העבר) ואמר שכמה מקרים ומאורעות אירעו לכלל ישראל אבל "נס הזאת" מעמיד בצל כל המאורעות שעברו (עפ"ל).

ע"כ נדבר ממדה הזאת כי הלא ידוע התנגדות כל גדולי וגאוני ישראל וצדיקיו אשר מלפנים להציונים והנגררים אחריהם בכלל ולהקמת המדינה בפרט עד כדי כך שאפי' בשעה שהתחילה מחנה תנועת ה"קאלאניעס" והוא לערך מאה שנה כי היא היתה קודם הכת הערצל וחבריו אשר לו היו כל גדולי הדור מתנגדים בלי שום יוצא מן הכלל ולתנועת ה"קאלאניעס" היו איזה גדולים מסכימים כמבואר בקונטרס "חובבי ציון" מחליפות המכתבים אשר הי' בין המסכימים להמנגדים (אשר היו רוב גדולי דור ההוא) ומבואר שם כי עיקר יסודם של המנגדים הי' כי פחדו שמרעיון של "קאלאניעס" יפרח להם ח"ו לרעיון הקמת מדינה עצמאית. וע"ז השיבו כי הוא עלילת שקר ולא עלה על דעתם מחשבה כזאת אשר הם יודעים גודל האיסור שלו (ובין המסכימים אשר כתבו התנצלות הזאת היו אז רבנים אשר אח"כ התחברו לבעלי המזרחי).

(*) ראינו לנכון להציג כאן דברי הסברה מרבינו ז"ל מה שאמר בעת אסיפת התאחדות הרבנים, יצ"ו ביום ג' י"ב סיון תשי"ז, הנושא הי' על דבר הפירצה של חינוך הילדים בלשון הציונים שקראו "עברית" (שרצו אז לנהוג באיזה מוסדות בבארא פארק) ועל דבר חגם "יום העצמאות" ו"חג העשור" שעשו הציונים אז הכנות לקראת חג מיוחד לשנת תשי"ח כיום מלואות להם עשר שנים לקיום ממשלתם הטמאה של מדינת הציונים. (דברי רבינו ז"ל באסיפה זו נדפס כאן לראשונה, והנה אף שעפ"י היסודות אשר ביאר רבינו, כתבם גם בספרו הקדוש ויואל משה, וגם ביארם בדברי תורתו הרבה פעמים, עכ"פ דברי תורה עניים במקום א' ועשירים במקום א' ותמצא כאן הרבה ענינים מה שלא מובא במקו"א).

א) המלחמה בשנת תשי"ז שהי' נקרא בלשונם מלחמת סיני.

שיחות קודש

עכ"פ אננו רואים שהי ברור ופשוט לכל גדולי דורות הקודמים (אפי' המסכימים לבעלי הקאלאניעם) שאסור להקים מדינה עצמאית ועכשיו נעשה כהיתר ואין מחשבין בעצמם מה שעושים כי אפי' הכתות הדתיים מודים להמדינה בעצם כמו שנראה מכל מחאותיהם כי כואב להם כי אינו מתנהג עפ"י "דרך התורה" אבל התנגדות למדינה עצמאית אין פוצה פה ומצפצף ולפי מה שביארנו נמצא כי כל מי שהוא מודה להמדינה אפי' בדיבור טוב עלי' מראה שהוא כופר בדברי רבותינו הקודמים וזה גרוע יותר ממאי אהני לן רבנן המבואר בסנהדרין צ"ט: (וכבר ביארתי זה באריכות^א) ביום ב' דשבועות העע"ל^ב ומודה שהרצל (שח"ט) וחביריו היו טוב רואי וכמעט נביאים, ורבותינו הקודמים הטעו והתעו את כלל ישראל ח"ו, (ועוד נחזור לנידון זה).

ועתה יש לדון על דבר העברית אשר מצאה קן לה בכל בתי חינוך הדתיים וההמון חיים בטעות גדול. (א) כי הוא לשון הקודש. (ב) כי הוא כמו לשון המדינה אשר אננו לומדים אותם ע"י חוקי המלכות.

ע"כ נבאר זאת באריכות ונשיב על טענת שהוא לה"ק כי ידוע לכל כי המחבר לשון הזה הי' כופר שבכופרים ומת בלי' שב"ק ועמו (באמצע חיבור לשון הנ"ל) בידו. ועוד עד עכשיו כל העוסקים בשיפור ותיקון הלשון כופרים גמורים הם, והם מתקנים הלשון הזה ופוחתים וגורעים מלה"ק האמיתי והוסיפו תיבות בדויים מלבם והם בעצמם כותבים כי שישים ושישה חלקים (פראצענט - 66%) מהלשון הם תיבות זרות ועוד מוסיפים חוצפה כי שמים תיבות לה"ק לפשט שקר וכזב אשר אין להם שחר (וכתב רבינו בחיי כי כל התיבות והאותיות והנקודות הם עפ"י סודות עליונים והמשנה אותם מקצץ בנטיעות רח"ל).

כמו רק לדמיון שהם קוראים לכל שקרן "כביכול" ולא מצינו בכל הש"ס תיבה זו על שקרן (על דבר שקר לכנתו בשם זה) אלא על הקב"ה ועוד ממש מתכוונים בו למינות וכדבר זה נתכוונו למינות וכדומה לזה שקראו אור "העלקטריקא" "חשמל" וזהו ג"כ שקר שהרי "חשמל" אין לו פי' וכבר אמרו בחגיגה שבקשו לגנוז ספר יחזקאל מפני שכתוב בו חשמל (ובגמ' שם תינוק שהי' מבין בחשמל ויצאת אש מחשמל וכו') והם פירשוהו על האור העלקטריקא. הרי בפי' שיש בלשון זה דברים שאסור לשומעם ומה עוד לדבר בהם (ועוד תיבות הרבה כאילו אשר נלאת הקולמוס לחשוב אותם).

שיחות קודש

רצז

ומדבריהם אביא רא' כי הגיע לידי קונטרס מהם נקרא בשם "תולדות הספרות העברית" וכתב שם כי הלשון הזה לא עשו אלא לנגח האדוקים וכתב עוד שם שהזקנים לא הרהיבו עוז בנפשם להפחית מלה"ק האמיתי אלא שהצעירים אמרו כי אין להם שייכות ללה"ק האמיתי והם היו שרצו לשפר הלשון ע"פ דעותיהם ובאמת עשו מה שעשו הרי לך שאפי' הזקנים שלהם לא החציפו לנגוע בלה"ק האמיתי ועכשיו גם אותן הנקראים דתיים קוראין בספריהם המסורס ומחותך מלה"ק האמיתי. א"כ היוצא לנו מזה שברור ויציב שאין בלשון עברית שום דמיון ללה"ק (והרא' שגם עכשיו עוד ראשי הכופרים עוסקים לשפר ולחפות לשונם עפ"י כללי שיפור מאומות העולם אשר את זאת לקחו להם כדי לדמות להם ולא עפ"י כללי הדקדוק כי הם לא יודעים כלל בדרכי הדקדוק).

ועתה נבוא אל הטענה השני' להיות לה עכ"פ דין כלשון המדינה (כמו אצל שאר המדינות אשר אנו לומדים לשונם עפ"י חוקי המלכות) נסביר בזה כי אין לו דמיון כלל ללשון המדינה כי הרי כל שבעים לשון ניתנו ע"י הקב"ה כמבואר בפרד"א פרק כ"ד ר' שמעון אומר קרא הקב"ה לשבעים מלאכים הסובבים כסא כבודו ובלבל את לשונם וכו' שנא' חבלים נפלו לי בנעימים וירד הקב"ה ושבעים מלאכים הסובבים כ"כ ובלבל את לשונם לשבעים גוים לשבעים לשון כל א' וא' גוי וכתבו ולשונו ומנה מלאך על כל אומה ואומה "וישראל נפל בחלקו וחבלו" עכ"ל. וכדאיתא בשבת פ"ח ב' מה פטיש זה מתחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור של הקב"ה מתחלק לשבעים לשון ע"כ. ובסופה ל"ב א' במשנה שם ובנו את המזבח וסדוהו בסיד וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון שנא' באר היטב וגו' ע"כ. אבל לשון זה שבדו מלבם מינים ואפיקורסים וסרסו הרבה תיבות מלשה"ק אינו בשום אופן בכלל לשון המדינה וא"כ אינו נאות לדמותו כלל ללשון עכו"ם (אשר אנו לומדים).

ועתה עלינו לישא וליתן בזה על פי הלכה. והוא כי לפי הלכה נראה שאין שום חילוק בין ספרי החינוך אשר לומדים בו לשון עברית בין ס"ת שכתבה מין (ואפשר גרוע ממנו) המבואר ברמב"ם הלכות יסוה"ת פ"ו הל"ח וז"ל אפיקורס ישראל שכתב ס"ת שורפין אותו עם "האזכרות" שבו מפני שאינו מאמין בקדושת השם ולא כתבו לשמו אלא מעלה בדעתו שזה כשאר הדברים והואיל ודעתו כן לא נתקדש השם ומצוה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורסים ולא למעשיהם" וכן מבואר בשו"ע יו"ד סי' רפ"א סעי' א' א"כ אנו רואים שאפי' ס"ת הכתובה כדינה בחסירות ויתירות ותג' ושמות הקדושים כיון שמין כתבו

שיחות קודש

ישרף והרמב"ם כ' טעמו שלא להניח שם להאפיקורסים, א"כ ק"ו בן בנו של ק"ו ספריהם שכך יסודם ושכלולם ממינים ואפיקורסים לית דין צריך בשש שצריכים לישרף ומכ"ש שלא ילמדו בהן וא"כ הלשון העברית אי אפשר ללמוד אלא מספריותיהם כי שום איש שהי' ירא ה' לא חיבר ספר בלשון הזה.

וראה כמה גדולים דברי חכמים עיין בתשו' אהל יעקב למהר"י ששפארט (שאלה ס"ח ע' ע"א) שכ' בענין לעלות לדוכן בכל יום (ולדעת כמה גדולים הוא מ"ע דאורייתא גם בכל יום) ושבתי צבי שכור (שח"ט) רצה גם הוא להנהיג לעלות לדוכן בכל יום ע"ז כתב הוא ז"ל כיון שאותו איש רצה ג"כ להנהיג מנהג זה אעפ"י שהוא מנהג טוב ויש בו מ"ע, אעפ"כ הוא בכלל לא תחמול ולא תכסה עליו ואסור לנהוג כן עי"ש בדבריו ז"ל ומכ"ש בנידון דנא שע"י שלומדים את הלשון ולוקחים אותו מספרותיהם הרי זה מניחים ומיקרים שם המין אינו דין שזה בכלל לא דלא תחמול ולא תכסה עליו.

ועיין באגרות החזון איש ז"ל מכתב.... ששאלו אותו אם רשאים להניח ספרות העברית בבתי החינוך ללמוד בהן לתינוקות ואם לאו לא יורשו ללמד את התינוקות, והשיב הוא ז"ל שאלף ת"ת יבטלו ואת ספריות העברית אסור להניח לתוך בתי החינוך. והבל יפצה פי אותם הדתיים שלצורך חינוך העצמאי שלהם הם מחברים בעצמם ספרים בלשון הזה כדי שימצאו תירוץ שהם אינם משתמשים בספרי הכופרים וזה הבל ורעות רוח (כי חוץ מה שע"י שהם לוקחים מעות מהממשלה שלהם הם מכניסים גם בספריהם דברים שלא כרוח התורה כאשר ביארנו במק"א). כבר ביארנו כי א"א ליקח תוכן בעברית אלא מספריהם ואין לך מניח שם למין יותר מזה כי בעצמם מטריחים ליקח תוכן מספריהם כדי ללמוד בהן, ולכן צריכים אנו להתחזק ולעמוד על שני דברים אלו כפי יכולתנו הא' אשר דברנו עכשיו והוא העברית.

*

הב' דבר "יום העצמאות" "וחג העשור" אשר הם מחשבין לעשותו כי שניהם רעל מר ואסון נורא לכל א' מישראל וכפרט לחינוך הבנים כי אנו רואים שהדתיים בפיתוייהם מגררים אחריהם ההמון ונופלים ע"י דרשת המינות כמו שהי' בבני ברק שלא למדו המורות דרך החיובי של "יום העצמאות" וקראו אותם הדתיים בכתב עת המודיע "יוצאי דופן" שלא יאמרו כי כל בתי החינוך העצמאי אינם לומדים דרך חיובי של יום חגם ויש להם ג"כ לימוד זכות עליהם כפי שנראה ממה שהי' אצלי הד"ר

כהנא שנמנה מאתם בשליחות לארצה"ב להשפיע על יהודי אמעריקע לעלות "לרגל" על שנה הבאה (כנ"ל) ובין השיחים אודותי אמרתי לו שהם מומרים להכעים, השיב לי שכבר אינם להכעים (רק לתיאבון) ושאלתי ומפני מה הם מעבירים על דתם רבבות מאחב"י השיבני כי זה אינם עושים רק כדי להרחיב כתותיהם כדי לרכוש להם אנשים שיעמדו לצדם בעת הבחירות שיוחזק הממשלה בידיהם.

ואם כי לא רציתי לדבר עכשיו מהנסים שלהם עכ"ז לא אוכל להתאפק וגם בזה שמדברים שהיו נסים מייקרים שם הכופרים ומעשיהם שהם המושלים במדינה ומנהיגים אותם עפ"י דרכי הכפירה ובהפצת מריפות ובהמות טמאות ועקירת הדת בריש גלי ומחפים עליהם בעיני ההמון במה שאומרים שהיו להם נסים (אוי לאותה בושה אוי לאותה כלומה כי צועקים שהם רוצים ללחום נגדם שאינם מתנהגים עפ"י "דרך התורה" והם חופרים רשת לעצמם במה שמפתים אחריהם בניסיהם) ואמרתי בשעתו אם כפי דבריהם שהיו נסים א"כ עפ"י דרך הטבע לא הי' אפשר לנצח א"כ מאין הוציאו את זה שהיו רשאים להפקיר דם נפשות ישראל וד"ל (אוי לנו שכך עלתה בימינו) ע"כ אנחנו נחזק עצמינו ביתר שאת וביתר עוז וחפץ הי' בידינו יצליח.

[עוד אמר רבינו שליט"א] שבאגרת הרה"ק מטשארטקוב זיעועכ"י המובא בספר כתב בשם אביו רבינו הק' מרוזין זיעועכ"י שגאולה בלא אלף נעשה "גולה" פי בלא אלופו של עולם נעשה גולה רח"ל ואמרתי אני ש"יום העצמאות" בלא אלופו של עולם נעשה רח"ל "יום העצמות" א' וד"ל.

א) וכדאי לספר אשר גם בשנת תשל"ג שהוא שנת כ"ה להתייסדות המדינה, עשו הציונים וגרוריהם חגיגות יותר משאר שנים והרכה שבועות קודם לזה כתבו בכתבי עת שלהם את גודל היו"ט שלהם של שנה זו בעת שיחגגו את יום העצמות של כ"ה שנים התייסדות מדינת ישראל.

והביד"צ של העדה החרדית בירושלים יצאו אז באזהרה גדולה אשר כתבו בין השאר "אנו מזהירים בכח התורה בגזירת עירין קדישין כי אסור להשתתף בשום שמחה משמחותיהם וחגאותיהם, ובאיסור על איש ואשה קטן וגדול שלא ילכו לראות בתהלוכותיהם מצעדם וחגם, וע"ז אמה"כ בתהלים אשרי האיש שלא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד (ועי' ע"ז י"ח). וחתמו עלה חברי הביד"צ: יצחק יעקב וייס ראב"ד פעה"ק ירושלים; הק' משה ארי' פריינד; ישראל משה בלאאמור"ר הגה"ק מהרי"צ זצוק"ל דושינסקי; אלי' זלאטניק.